

Καληνύχτα και όνειρα γλυκά!

-Καληνύχτα και όνειρα γλυκά! Ναι, καλά. Μια κουβέντα είναι αυτό. Σαν κλείνουν η πόρτα και τα πολλά φώτα, άντε να τα βγάλεις πέρα με τη νύχτα.

Κάθε βράδυ, ο μπαμπάς μου μου διαβάζει μια ιστορία, η μαμά μου με φιλάει στο μέτωπο ή μου λέει

μυστικά στο αυτί «σ' αγαπώ γλυκέ μου» κι εγώ μετά πρέπει να αντιμετωπίσω τις σκιές και τη σιωπή. Και δεν είμαι παρά ένα παιδάκι.

Άλλες φορές πάλι, γι' αυτούς δεν είμαι παιδάκι. Όταν πρέπει να ντυθώ για να πάω στο σχολείο ή να κόψω με το μαχαίρι το κρέας μου, είμαι μεγάλος.

- Είσαι μεγάλος πια, Κωνσταντίνε. Μπορείς να το κάνεις και μόνος σου.

Αυτά ακούω. Αλλά τη νύχτα, σας ορκίζομαι, φοβάμαι μόνος μου. Θα προτιμούσα, αν γινόταν, να κοιμόμουνα τη μέρα και να έπαιζα ή να διάβαζα τη νύχτα.

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή. Όλα ξεκίνησαν το περασμένο καλοκαίρι, που πήγαμε για διακοπές σ' εκείνο το έρημο πέτρινο σπίτι, δίπλα στη θάλασσα. Τη νύχτα που μ' έβαζαν για ύπνο και λίγο πριν κλείσω τα μάτια μου, άκουγα τους ήχους του παλιού σπιτιού και προσπαθούσα να καταλάβω από πού προέρχονταν. Έτριζαν τα πατώματα; Κάποιος περπατούσε. Η μαμά, ο μπαμπάς ή... κάποιος άλλος, άγνωστος; Κάποιο πουλί έκρωζε στον κήπο; Μήπως ήταν κουκουβάγια ή κανένα άγνωστο κακό πουλί με μεγάλο ράμφος;

Μάταια η μαμά και ο μπαμπάς προσπαθούσαν να μου εξηγήσουν ότι δεν υπήρχε κίνδυνος, γιατί τα πουλιά δεν επιτίθενται χωρίς λόγο, και κανείς άγνωστος δεν πρόκειται να μας κάνει κακό. Εξάλλου, αυτοί ήταν εκεί, έτοιμοι για όλα. Το καλοκαίρι πέρασε με ξενύχτια, με κλάματα, με βραδιές που πέρανα στο κρεβάτι των γονιών μου, με εφιάλτες.

Α, οι εφιάλτες. Εφιάλτες είναι τα κακά όνειρα. Και τέτοια όνειρα έβλεπα πολλά. Και συνέχισα να βλέπω ακόμα κι όταν άρχισαν τα σχολεία και βρήκα φίλους, και να κάνω παρέες, και να πηγαίνω σε πάρτι, και να παίζω μπάλα.

Κι ενώ προσπαθούσα να το παίξω γενναίος και να περνάω τη νύχτα χωρίς να βάζω τις φωνές ή τα κλάματα, πολλές φορές δεν τα κατάφερνα.

Είδαν κι απόειδαν οι δικοί μου, απελπίστηκα κι εγώ.

- Έχει πολύ ζωηρή φαντασία, γι' αυτό φοβάται, έλεγε ο παππούς μου.

Η φαντασία, ξέρετε, είναι χάρισμα, δεν είναι κάτι κακό. Να όμως που σ' εμένα έκανε κακό.

Αργυρώ Τσιπίνη

Να χαρακτηρίσετε με βάση το κείμενο τις παρακάτω προτάσεις σωστές ή λάθος

Κάθε βράδυ η μαμά του Κωνσταντίνου του διαβάζει μια ιστορία

Ο Κωνσταντίνος φοβάται τη μέρα

Το περασμένο καλοκαίρι πήγε διακοπές στο βουνό

Το καλοκαίρι του Κωνσταντίνου πέρασε ευχάριστα

Ο Κωνσταντίνος έχει ζωνηρή φαντασία λέει ο παππούς του

Θέμα για συζήτηση

Εσένα σου λένε οι γονείς σου ότι είσαι μεγάλος; Σε ποιες περιπτώσεις;

Εσύ φοβάσαι; Θυμήσου πότε φοβάσαι.

Απάντηση

Το όνειρο είναι:

Ο εφιάλτης είναι:

Γράψε το πιο όμορφο όνειρο που έχεις δει.

Μόνο όταν κοιμόμαστε, βλέπουμε όνειρα; Όταν είμαστε ξύπνιοι; Γράψε ένα όνειρό σου που θα ήθελες να γίνει πραγματικότητα

Διάβασε τώρα την συνέχεια της ιστορίας

καληνύχτα και όνειρα γλυκά! (συνέχεια)

Ώσπου ένα βράδυ που την άλλη μέρα δεν είχαμε σχολείο ήρθε να κοιμηθεί στο σπίτι μας ο συμμαθητής μου, ο Βασίλης. Ήταν ο καλύτερος μου φίλος, μαζί παίζαμε ηλεκτρονικά, μαζί μπάλα, μαζί πηγαίναμε κινηματογράφο.

Ο Βασίλης έκανε φοβερές πλάκες. Ήταν σκέτο πειραχτήρι. Κατά τις δέκα το βράδυ πέσαμε για ύπνο. Η μαμά μου του έστρωσε το δεύτερο κρεβάτι που υπάρχει στο δωμάτιό μου, με τα ωραία μου σεντόνια Σούπερμαν και πριν μας καληνυχτίσει, μας ρώτησε ποιο φως ν' αφήσει αναμμένο.

- Δε θέλουμε φως, απάντησε ο Βασίλης. Δε φοβόμαστε.

Φαίνεται πως ο Βασίλης δεν είχε φαντασία και γι' αυτό δε φοβόταν το σκοτάδι.

Όταν βγήκε η μαμά απ' το δωμάτιο, ο Βασίλης κι εγώ αρχίσαμε να μιλάμε και να καταστρώνουμε σχέδια για την επόμενη μέρα: θα πηγαίναμε για ποδήλατο, θα βλέπαμε...

- Τι ήταν αυτό; Το άκουσες; Ρώτησα τρομαγμένος το φίλο μου. Κάποιος είναι στο παράθυρο.

- Δεν άκουσα τίποτα, μου απάντησε αυτός. Στη φαντασία σου θα ήταν. Αυτό ξαναπές το. Καλού κακού όμως άναψα το μικρό πορτατίφ που βρισκόταν στο κομοδίνο δίπλα μου.

Οι περισσότερες σκιές στο δωμάτιο έτρεξαν να κρυφτούν, κι εγώ ησύχασα.

- Θέλεις να παίξουμε σινεμά; Με ρώτησε ο Βασίλης.

- Δεν ξέρω πώς παίζεται.

- Θα σου δείξω.

Και μου έδειξε. Ήρθε δίπλα μου στο κρεβάτι και άρχισε με τα δάχτυλά του να σχηματίζει φιγούρες, που προβάλλονταν σαν σκιές στον απέναντι τοίχο. Έφτιαξε ένα ελεφαντάκι, μια καμηλοπάρδαλη, έναν γέρο σκυφό και κουρασμένο. Τον μιμήθηκα κι έφτιαξα κι εγώ μια γάτα, ένα ρομπότ, ένα ανοιχτό βιβλίο, έναν άγγελο με φτερά.

Την περισσότερη νύχτα την περάσαμε λέγοντας ιστορίες με σκιές, όπως άλλοι λένε ιστορίες με λέξεις ή ζωγραφιές. Κοιμηθήκαμε το πρωί και ξυπνήσαμε αργά κι από τότε, για να μην τα πολυλογώ, έπαψα ως δια μαγείας να φοβάμαι τόσο πολύ το σκοτάδι. Κι αν κάτι άκουγα ή με τρόμαζε, έβρισκα παρέα: αρχίζα αμέσως να παίζω με τις σκιές και να φέρνω κοντά μου, στο δωμάτιό μου, όποια ζώα ή όποιους ανθρώπους ήθελα για συντροφιά. Το μόνο που φοβάμαι πια είναι μήπως έχασα τη φαντασία μου.

Αργυρώ Τιτίνη

Αισθήσεις :

Γράψε τι κάνω (ακούω-ακοή , γεύομαι-γεύση, βλέπω-όραση , νιώθω-αφή, μυρίζω-όσφρηση)

Με τα μάτια

Με τα αυτιά

Με τη μύτη

Με τη γλώσσα

Με τα δάχτυλα

Ένωσε τις
ένα μήλο,
συγχρόνως

προτάσεις. Τρώγοντας
χρησιμοποιούμε
όλες μας τις αισθήσεις.

Βλέπουμε

τη λεία φλούδα του μήλου με τα δάχτυλά μας

Νιώθουμε

το λαμπερό χρώμα του μήλου.

Γευόμαστε

το άρωμά του, καθώς το ξεφλουδίζουμε.

Μυρίζουμε

τη γλυκιά γεύση του.

Ακούμε

τον εαυτό μας να μασάει το μήλο. Μμμ! Νόστιμο!

Διαβάστε τα ποιήματα:

ΚΑΛΗΜΕΡΑ

Τι ωραίο να λες
γελαστά καλημέρα!
Καλημέρα, μανούλα,
καλημέρα, πατέρα.
Καλημέρα, σκυλάκι,
γάτα, κότα και χήνα.
Καλημέρα σας, δέντρα,
τριαντάφυλλα, κρίνα.
Καλημέρα στον ήλιο,
στα βουνά πέρα ως πέρα.
Τι ωραίο να ξυπνάς
και να λες καλημέρα!

Ντίνα Χατζηνικολάου

ΠΟΙΗΜΑΤΑΚΙ ΛΥΠΗΜΕΝΟ

Ποιηματάκι λυπημένο
για παιδάκι κρυωμένο.
Με λεμόνι, λίγο ρύζι,
η μαμά του το ταΐζει.
Ύστερα ο γιατρός ρωτάει:
πέρασε την ιλαρά;
Τότε κρυωμένο θα 'ναι,
έχει κόκκινα λαιμά.
Και σαν έρθει τα βραδάκι,
κουρασμένο το παιδάκι,
μία μέντα πιπιλίζει,
κι η μαμά το νανουρίζει.

Τζιάννι Ροντάρι

Ποια είναι τα συναισθήματα του παιδιού στο ποίημα ΚΑΛΗΜΕΡΑ;

Ποια είναι τα συναισθήματα του παιδιού στο ποίημα ΠΟΙΗΜΑΤΑΚΙ ΛΥΠΗΜΕΝΟ;
Βάλτε σε κύκλο τα συναισθήματα που νιώθουν τα παιδιά και στα δύο ποιήματα.

Θυμός

ευτυχία

ηρεμία

χαρά

γαλήνη

ντροπή

έκπληξη

βαριεστιμάρα

οργή

λύπη

Το παραμύθι των συναισθημάτων

Μια μέρα συγκεντρώθηκαν σε κάποιο μέρος της γης όλα τα συναισθήματα και όλες οι αξίες του ανθρώπου. Η **τρέλα**, επειδή λυπήθηκε τη **βαρεμάρα**, πρότεινε να παίξουν κρυφτό. Το **ενδιαφέρον** σήκωσε το φρύδι και περίμενε να ακούσει, ενώ η **περιέργεια** που δεν μπορούσε να κρατηθεί ρώτησε: «τι είναι το κρυφτό»; Ο **ενθουσιασμός** άρχισε να χορεύει και η **χαρά** άρχισε να πηδάει πάνω-κάτω, για να καταφέρει να πείσει τον **φόβο** - και τον **δισταγμό** να παίξουν κι αυτοί. Αλλά υπήρχαν πολλοί που δεν ήθελαν να παίξουν: Η **αλήθεια** δεν ήθελε να παίξει, γιατί ήξερε ότι ούτως ή άλλως κάποια στιγμή θα την αποκάλυπταν και η **δειλία** δεν ήθελε να ρισκάρει. Η **λύπη** ήταν αρκετά **στεναχωρημένη**, για να μπορεί να παίξει. Ο **φόβος** πάλι φοβόταν πολύ να παίξει.

«Ένα, δύο, τρία» άρχισε να μετράει η **τρέλα**. Η πρώτη που κρύφτηκε πίσω από τον πρώτο βράχο ήταν η **τεμπελιά** που βαριόταν. Η **πίστη** πέταξε στους ουρανούς και η **ζήλια** κρύφτηκε στη σκιά του **μίσους**, που με τη δύναμή του κατάφερε να σκαρφαλώσει στο πιο ψηλό δέντρο. Η **επιθυμία** κρύφτηκε μέσα σε ένα ηφαίστειο. Η **χαρά** έτρεχε πάνω-κάτω μέχρι που κρύφτηκε στα πελάγη της ευτυχίας. Ο **έρωτας**, όμως, δεν είχε βρει ακόμη κάπου να κρυφτεί. Έβρισκε όλες τις κρυψώνες πιασμένες, ώσπου βρήκε ένα θάμνο από τριαντάφυλλα και κρύφτηκε εκεί. «....1000», είπε και τέλειωσε το μέτρημα η **τρέλα** κι άρχισε να ψάχνει. Πρώτη βρήκε την **τεμπελιά**, αφού δεν είχε κρυφτεί και πολύ μακριά. Μετά βρήκε την **πίστη**, που μίλαγε φωναχτά στον ουρανό με το Θεό.

Βρήκε τη **ζήλια**, που κόντευε να σκάσει μέσα στην κρυψώνα της. Βρήκε και τη **χαρά**, που φώναζε ευτυχισμένη από τα βάθη του πελάγους. Βέβαια, βρήκε πολύ εύκολα και τον **δισταγμό**, που δεν είχε αποφασίσει ακόμα πού να κρυφτεί.

Σιγά-σιγά τους βρήκε όλους, εκτός από τον έρωτα. Η **τρέλα** έψαχνε παντού, πίσω από κάθε δέντρο, κάτω από κάθε πέτρα, σε κάθε κορφή βουνού, μα τίποτα. Όταν ήταν σχεδόν έτοιμη να τα παρατήσει, βρήκε ένα θάμνο από τριαντάφυλλα κι από τον θυμό της άρχισε να τον κλωτσάει νευρικά, ώσπου ακούστηκε ένα βογκητό πόνου. Ήταν ο έρωτας, που τα αγκάθια της τριανταφυλλιάς τον είχαν τυφλώσει! Η **τρέλα** ταραχτηκε, δεν ήξερε πώς να διορθώσει το λάθος της. Έκλαιγε, ζηταγε συγγνώμη. Ένιωθε τύψεις. Στο τέλος, αφού δε γινόταν να ξαναδώσει το φως του στον έρωτα, ορκίστηκε να γίνει η οδηγός του. Κι από τότε, ο Έρωτας είναι τυφλός και η Τρέλα τον συνοδεύει!

(πηγή: antikleidi.wordpress.com)

Διαβάζουμε το παραπάνω παραμύθι των συναισθημάτων και θυμόμαστε:

- Ποιο από τα συναισθήματα πρότεινε να παίξουν κρυφτό και γιατί;
- Ξέρετε πώς παίζεται το κρυφτό;
- Τι πρόβλημα δημιουργήθηκε, όταν η Τρέλα βρήκε πού κρυβόταν ο Έρωτας;
- Σε ποιο μέρος του σώματός του χτύπησε ο Έρωτας;

Μαθαίνουμε τις λέξεις που κρύβουν συναισθήματα και συζητούμε τη σημασία τους:
τρέλα,

**βαρεμάρα, μίσος, περιέργεια, ενδιαφέρον, ενθουσιασμός, χαρά, φόβος, θυμός,
ψέμα, επιθυμία, έρωτας, τεμπελιά, πίστη, ζήλια, δισταγμός, πόνος, τύψεις.**

Μιλάμε για κάτι που μας έκανε να νιώσουμε ευχάριστα.

Φοβάμαι, όταν...

Φοβάμαι το...

Φοβάμαι να ...

Φοβήθηκα πολύ, τότε που...

Με φοβίζουν αρκετά...

Συμπληρώνουμε τις φράσεις:

Μου έκοψε τα φτερά.

Με στεναχωρεί, με απογοητεύει, χάνω την ελπίδα μου

Πετάω από χαρά.

Είμαι πολύ χαρούμενος, χαρούμενη

Μου έκανε την καρδιά περιβόλι.

Με στεναχώρησε

Πεθαίνω από περιέργεια.

Θέλω πολύ να μάθω κάτι

Έγινε λαγός (...από το φόβο).

Έφυγε τρέχοντας από φόβο

Ο άσπρος

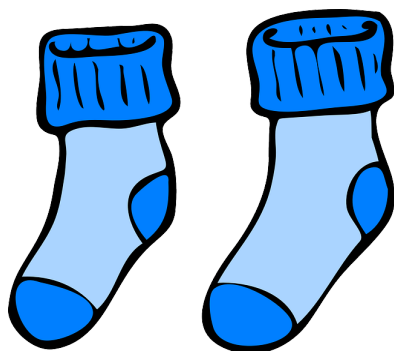
Εγώ είμαι ο Άσπρος μπογιατζής
είμαι άσπρος σαν το γάλα
και βάφω όλα τα σύννεφα
με γάλα, τα μεγάλα.
Παίρνω γάλα από μια στάνη
βάφω νυφικό φουστάνι
κι όταν τ' άσπρο μού τελειώσει
παίρνω απ' το λευκό το χιόνι.

Ο κύριος πράσινος

Εγώ είμαι ο κύριος Πράσινος
πινέλο έχω στο χέρι
βάφω σαν έρθει η άνοιξη
τελειώνω καλοκαίρι.
Το πινέλο ό,τι προφτάσει
βάφει δέντρα, βάφει δάση
βάφω κήπους και ακόμα
βάφω πράσινο το χώμα.

Βάλτε τις λέξεις στη σειρά:

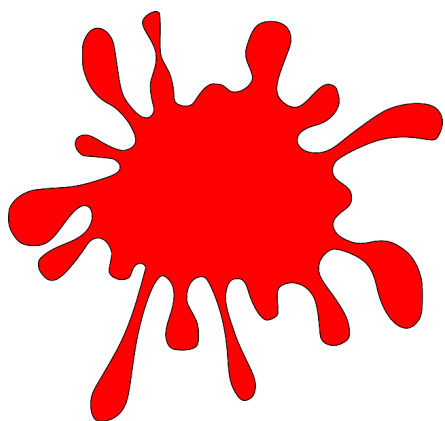

είναι/ μπλε/ αυτή/μία/κάλτσα

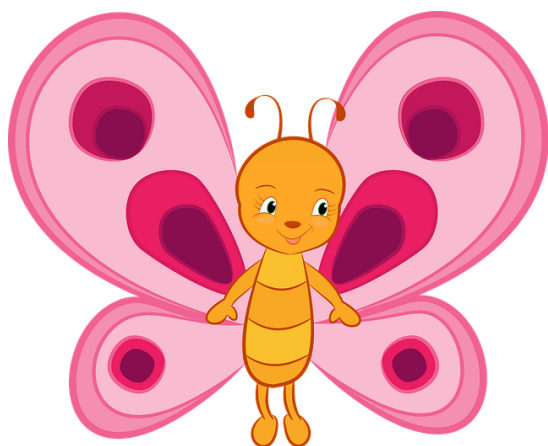
αυτές/ κοίτα/ κανάτες/ κίτρινες/τις

κόκκινο/ είναι/ αγαπημένο/ χρώμα/ δικό μου/ το/το

μια/ ροζ/ είναι/ πεταλούδα/ αυτή
